

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

28 octombrie 2015 *

„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative
Ма́рка — Marca națională figurativă anterioară neînregistrată Ма́рка — Motiv relativ de refuz —
Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Aplicarea dreptului național de
către OAPI”

În cauza T-96/13,

Rot Front OAO, cu sediul în Moscova (Rusia), reprezentată inițial de B. Térauda și ulterior de
O. Spuhler și de M. Geitz, avocați,

reclamantă,

împotriva

**Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)
(OAPI)**, reprezentat de D. Walicka, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI fiind

Rakhat AO, cu sediul în Almaty (Kazahstan),

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din
28 noiembrie 2012 (cauza R 893/2012-2), privind o procedură de opoziție între Rot Front OAO și
Rakhat AO,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen, președinte, doamna I. Pelikánová și domnul E. Buttigieg (raportor),
judecători,

grefier: domnul I. Drăgan, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 februarie 2013,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI, depus la grefa Tribunalului la 31 mai 2013,

având în vedere memoriul în replică depus la grefa Tribunalului la 2 august 2013,

în urma ședinței din 20 martie 2015,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 26 noiembrie 2010, Rakhat AO a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).
- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ următor:

Macka

- 3 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasele 29 și 30 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
 - clasa 29: „Gustări de fructe, marmelade, dulceturi, fructe confiate, jeleuri alimentare, pulpă de fructe, jeleuri din fructe, felii de fructe, în special deshidratate sau confiate, fructe conservate sau confiate, fructe în alcool, migdale arse, nuci arse, crocant, praf de nucă de cocos”;
 - clasa 30: „Produse de cofetărie, dulciuri, inclusiv sub formă de ornamente pentru pomul de Crăciun, migdale cu zahăr, înghețată, sorbete, floricele de porumb, budincă, praline, inclusiv cu umplutură lichidă, în special din spirtoase, dulciuri sub formă de pastile, marțipan, produse de cofetărie cu migdale, dulciuri sub formă de jeleuri de fructe, produse de cofetărie sub formă de fondante, produse de cofetărie cu nuci, bomboane, caramele, ciocolată, glazuri, ciocolate în formă de bloc, tablete sau bile, în special ciocolată care se topește ușor, ciocolată umplută, ciocolată sau praline cu nuci sau alte fructe, cu lichior sau cu sirop; caramel, drajeuri, gumă de mestecat, pentru scopuri nemedicale; caramele; bezele; suc de lemn dulce; jeleuri din extract de lemn dulce; persipan; nuga”.
- 4 Cererea de înregistrare a unei mărci comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 2011/019 din 28 ianuarie 2011.
- 5 La 14 aprilie 2011, reclamanta, Rot Front OAO, a formulat, în temeiul articolului 41 din Regulamentul nr. 207/2009, opoziție la înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele vizate la punctul 3 de mai sus.

- 6 Opoziția era întemeiată pe marca figurativă neînregistrată, utilizată în comerț pentru produse de cofetărie în Grecia și în Germania, reprodusă mai jos:

- 7 Motivul invocat în susținerea opoziției era cel menționat la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 8 Prin decizia din 12 aprilie 2012, divizia de opoziție a respins opoziția. Ea a considerat, în esență, că reclamanta nu dovedise că a dobândit, în temeiul dreptului german, sub care era protejată marca anterioară neînregistrată, dreptul de a interzice utilizarea mărcii solicitate. În special, volumul relativ limitat, având în vedere mărimea pieței de cofetărie din Germania, al vânzărilor produselor vizate nu permitea să se stabilească faptul că marca anterioară dobândise o recunoaștere suficientă („Verkehrsgeltung”), în sensul articolului 4 alineatul (2) din Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen din 25 octombrie 1994 (Legea privind protecția mărcilor și a altor semne distinctive, BGBl. I, p. 3082, denumită în continuare „Markengesetz”), în rândul publicului relevant, constituit din ansamblul populației germane.
- 9 La 7 mai 2012, reclamanta a formulat o cale de atac la OAPI împotriva deciziei diviziei de opoziție, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 10 Prin Decizia din 28 noiembrie 2012 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a doua de recurs a OAPI a confirmat decizia diviziei de opoziție. Mai întâi, ea a considerat că, în măsura în care reclamanta nu furnizase probe privind o utilizare, cu un domeniu de aplicare care să depășească domeniul local, în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, a mărcii sale anterioare neînregistrate în Grecia, opoziția era inadmisibilă sau, în orice caz, nefondată, în măsura în care în susținerea ei fusese invocat acest drept anterior. În continuare, camera de recurs a precizat că, pentru a se putea opune la înregistrarea mărcii solicitate, reclamanta trebuia să probeze că a dobândit dreptul de a interzice utilizarea acesteia din urmă înainte datei înregistrării ei în conformitate cu legislația germană, unde marca anterioară neînregistrată fusese de asemenea utilizată. În această privință, ea trebuia să probeze că marca respectivă era recunoscută de o parte substanțială a publicului relevant ca aparținând reclamantei, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz. Camera de recurs a concluzionat, la fel ca divizia de opoziție, că, având în vedere produsele vizate, care sunt de consum curent și sunt cumpărate de publicul larg, publicul relevant era constituit din ansamblul populației germane. Faptul că marca era scrisă cu caractere ale alfabetului chirilic sau că produsele în cauză erau distribuite în Germania prin intermediul unor magazine ai căror vizitatori erau în principal consumatori rusofoni nu permitea, potrivit camerei de recurs, să se conchidă că publicul relevant era compus doar din acești consumatori rusofoni. În sfârșit, camera de recurs a considerat că, chiar dacă probele privind volumul de vânzări de produse de cofetărie sub marca anterioară prezentate de reclamantă ar fi fost admise, nu era, în orice caz, posibil, în lipsa altor

informații, să se estimeze amploarea acestor vânzări în vederea determinării impactului mărcii asupra publicului relevant german. În consecință, camera de recurs a concluzionat că reclamanta nu probase că marca anterioară neînregistrată era recunoscută de o parte substanțială a acestui public drept o marcă ce îi aparține, în sensul dreptului german, și, astfel, nu satisfăcea una dintre condițiile prevăzute de articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, și anume aceea de a fi dobândit, pe baza acestei mărci și potrivit legislației statului membru care este aplicabilă acestui semn, dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente.

Concluziile părților

11 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

12 OAPI solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

- 13 OAPI a contestat, în cadrul memoriului în răspuns, admisibilitatea, pe de o parte, a unor înscrisuri din anexa la cererea introductivă, pentru motivul că acestea fuseseră prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului, și, pe de altă parte, a unor trimiteri făcute în cererea introductivă la jurisprudența și la doctrina națională, întrucât ar constitui fapte noi.
- 14 Ca răspuns la o întrebare scrisă a Tribunalului, precum și la o întrebare adresată în ședință, OAPI și-a retras o parte din obiecțiile cu privire la admisibilitatea deciziilor instanțelor naționale și a doctrinei prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului, precum și a trimiterilor făcute de reclamantă la acestea.
- 15 În orice caz, trebuie amintit, în această privință, că, chiar dacă anumite decizii ale instanțelor naționale și anumite lucrări din doctrină sunt prezentate de reclamantă pentru prima dată în fața Tribunalului, aceasta are dreptul să se refere la ele în măsura în care este vorba despre documente și argumente referitoare la legislația națională, precum și la practica judiciară a instanțelor naționale. Astfel, reiese din jurisprudență că nici părțile, nici Tribunalul însuși nu pot fi împiedicate să se inspire, în interpretarea dreptului național la care, precum în speță, face trimitere dreptul Uniunii Europene (a se vedea punctul 19 de mai sus), din elemente extrase din legislația, din doctrina sau din jurisprudența națională, din moment ce nu se pune problema de a reproșa camerei de recurs că nu a luat în considerare elemente de fapt dintr-o anumită hotărâre națională, ci este vorba despre a invoca hotărâri sau doctrină în susținerea unui motiv întemeiat pe aplicarea greșită de către camera de recurs a unei dispoziții de drept național [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2006, Vitakraft-Werke Wührmann/OAPI – Johnson’s Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Rec., EU:T:2006:202, punctele 70 și 71].

- 16 Rămâne în discuție problema admisibilității înscrisurilor depuse în anexa A.5 la cererea introductivă. Reclamanta susține că aceste înscrisuri trebuie declarate admisibile, întrucât nu aduc argumente noi în raport cu cele care reies deja din alte înscrisuri prezentate în fața OAPI.
- 17 Înscrisurile depuse în anexa A.5 la cererea introductivă constau într-un articol, intitulat „Supermarketurile rusești în Germania: samovarul – fără a merge la Tula”, în limba rusă, însoțit de traducerea în engleză, publicat pe site-ul internet „www.dw.de”. Contrar celor susținute de reclamantă, articolul în discuție, prezentat pentru prima dată în fața Tribunalului, constituie un element de fapt nou în susținerea argumentelor deja avansate în fața OAPI și nu poate fi luat în considerare în cadrul prezentei acțiuni. Astfel, acțiunea în fața Tribunalului vizează controlul legalității deciziilor camerelor de recurs ale OAPI în sensul articolului 65 din Regulamentul nr. 207/2009, astfel încât funcția Tribunalului nu este aceea de a reexamina circumstanțele de fapt în lumina documentelor prezentate pentru prima dată în fața sa. Prin urmare, trebuie înlăturate documentele prezentate în anexa A.5 la cererea introductivă, fără a fi necesară examinarea forței lor probante [a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 noiembrie 2005, Sadas/OAPI – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Rec., EU:T:2005:420, punctul 19 și jurisprudența citată].

Cu privire la fond

- 18 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, constând în faptul că s-ar fi săvârșit de către camera de recurs o eroare de interpretare a articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz, lege pe baza căreia reclamanta revendică protecția mărcii sale anterioare neînregistrate în măsura în care aceasta din urmă a fost utilizată în Germania. În schimb, reclamanta nu repune în discuție constatarea camerei de recurs potrivit căreia opoziția este nefondată în măsura în care s-a invocat în sprijinul acesteia dreptul anterior utilizat în Grecia.
- 19 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, la opoziția titularului unei mărci neînregistrate sau a unui alt semn utilizat în comerț cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local, marca solicitată este refuzată la înregistrare, atunci când și în măsura în care, în conformitate cu legislația statului membru care este aplicabilă acestui semn, au fost dobândite drepturi pentru acest semn înaintea datei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare și acest semn conferă titularului dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 aprilie 2013, Peek & Cloppenburg/OAPI – Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-507/11, EU:T:2013:198, punctul 18 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 9 decembrie 2010, Tresplain Investments/OAPI – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, Rep., EU:T:2010:505, punctele 89 și 90].
- 20 Aceste condiții sunt cumulative. Astfel, atunci când o marcă nu îndeplinește una dintre aceste condiții, opoziția întemeiată pe existența unei mărci neînregistrate sau a altor semne utilizate în comerț în sensul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 nu poate fi admisă [Hotărârea din 30 iunie 2009, Danjaq/OAPI – Mission Productions (Dr. No), T-435/05, Rep., EU:T:2009:226, punctul 35].
- 21 În ceea ce privește marca anterioară neînregistrată în măsura în care aceasta a fost utilizată în Germania, camera de recurs a început evaluarea opoziției cu examinarea aspectului dacă reclamanta dobândise, înaintea datei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare, în conformitate cu dreptul german aplicabil în speță, dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente, în sensul articolului 8 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

- 22 Reclamanta arată că articolul 4 alineatul (2) din Markengesetz recunoaște dobândirea de drepturi asupra unei mărci printr-o utilizare care să conducă la recunoașterea de către publicul relevant, și anume destinatarii produselor vizate, a faptului că semnul aparține titularului. Reclamanta apreciază că, în speță, camera de recurs a săvârșit o eroare de interpretare a acestei dispoziții și, în consecință, a făcut o aplicare greșită a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, în măsura în care a luat în considerare, în cadrul aprecierii existenței recunoașterii mărcii anterioare de către publicul relevant, ansamblul publicului german, deși dreptul german permitea, cu anumite condiții, limitarea publicului relevant prin luarea în considerare numai a consumatorilor care stăpânesc o anumită limbă străină sau în funcție de canalele de distribuție a produselor vizate de marca în cauză. În speță, ar fi îndeplinite condițiile necesare pentru a limita publicul relevant la consumatorii rusofoni din Germania. Ea își întemeiază interpretarea dreptului german pe mai multe hotărâri ale instanțelor supreme germane, pe un extras al unui comentariu la Markengesetz și pe o hotărâre a Tribunalului Federal din Elveția.
- 23 OAPI se raliază, în esență, aprecierii camerei de recurs și consideră că reclamanta nu a făcut proba, a cărei sarcină îi revenea, că marca anterioară era recunoscută de o parte substanțială a publicului german, după cum impune articolul 4 alineatul (2) din Markengesetz, astfel că nu poate să se opună la înregistrarea mărcii solicitate. El arată că, având în vedere elementele prezentate de reclamantă în fața camerei de recurs în privința conținutului dreptului german, nici faptul că produsele desemnate de marca anterioară nu fuseseră vândute decât în anumite magazine specializate care se adresează în mod esențial rușilor care trăiesc în Germania, nici folosirea de caractere chirilice în marca anterioară nu justificau o limitare a publicului relevant numai la consumatorii rusofoni.
- 24 În această privință, trebuie amintit că problema privind măsura în care un semn protejat într-un stat membru conferă dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente trebuie examinată din perspectiva dreptului național aplicabil (a se vedea Hotărârea din 10 iulie 2014, Peek & Cloppenburg/OAPI, C-325/13 P și C-326/13 P, EU:C:2014:2059, punctul 47 și jurisprudența citată). În acest scop, trebuie să se țină cont în special de reglementarea națională invocată și de deciziile pronunțate de instanțe în statul membru respectiv (Hotărârea din 29 martie 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar, C-96/09 P, Rep., EU:C:2011:189, punctul 190), precum și de lucrările din doctrină (a se vedea prin analogie Hotărârea din 5 iulie 2011, Edwin/OAPI, C-263/09 P, Rep., EU:C:2011:452, punctul 53).
- 25 În dreptul german, aplicabil în speță, dreptul titularului unei mărci neînregistrate de a se opune la utilizarea unei mărci mai recente este reglementat la articolul 4 alineatul (2) coroborat cu articolul 14 alineatul (2) din Markengesetz.
- 26 Articolul 4 din Markengesetz prevede:
- „Protecția mărcilor rezultă [...]
2. din utilizarea unui semn în comerț, cu condiția ca semnul să fi dobândit o recunoaștere ca marcă în mediile comerciale vizate;
- [...]”
- 27 Articolul 14 alineatul (2) punctul 2 din Markengesetz interzice utilizarea de către un terț în comerț, fără consimțământul titularului, a unui semn precum o marcă comunitară care ar putea să conducă la un risc de confuzie cu semnul protejat.
- 28 Părțile sunt de acord cu privire la faptul că, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz, un drept asupra unei mărci neînregistrate nu poate fi obținut prin utilizare decât cu condiția ca această utilizare să conducă la recunoașterea mărcii respective de către o parte substanțială a publicului

relevant. În schimb, părțile au poziții opuse cu privire la definiția publicului relevant („beteiligte Verkehrskreise”) care trebuie luat în considerare în evaluarea acestei recunoașteri în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz.

- 29 În această privință, în primul rând, trebuie constatat că atunci când a respins, făcând trimitere la jurisprudența Tribunalului referitoare la Regulamentul nr. 207/2009, argumentul reclamantei potrivit căruia publicul relevant de care trebuie să se țină seama în speță trebuie limitat numai la consumatorii ruși sau rusofoni din Germania pentru motivul că produsele vizate de marca anterioară nu sunt vândute decât în magazinele care le sunt în mod specific destinate, camera de recurs a săvârșit o eroare de drept. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 24 de mai sus, problema privind măsura în care marca anterioară neînregistrată protejată într-un stat membru conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente trebuie examinată din perspectiva criteriilor stabilite de dreptul național aplicabil al statului membru în care semnul invocat a fost utilizat, și anume, în speță, dreptul german, inclusiv jurisprudența și doctrina națională, iar nu din perspectiva jurisprudenței Tribunalului referitoare la aplicarea Regulamentului nr. 207/2009.
- 30 În al doilea rând, în ceea ce privește examinarea dreptului național în temeiul căruia reclamanta pretinde că a dobândit dreptul de a se opune la înregistrarea mărcii solicitate în temeiul mărcii sale neînregistrate – respectiv articolul 4 alineatul (2) coroborat cu articolul 14 alineatul (2) din Markengesetz –, trebuie arătat că, desigur, reiese din jurisprudență că persoana care a formulat opoziția trebuie să demonstreze că semnul anterior invocat în sprijinul opoziției intră în domeniul de aplicare al dreptului statului membru invocat și că ar permite interzicerea utilizării unei mărci mai recente (Hotărârea Anheuser-Busch/Budějovický Budvar, punctul 24 de mai sus, EU:C:2011:189, punctul 190). Această normă impune persoanei care a formulat opoziția sarcina de a prezenta OAPI nu numai elemente care demonstrează că îndeplinește condițiile cerute, în conformitate cu legislația națională a cărei aplicare o solicită, pentru a putea obține interzicerea utilizării unei mărci comunitare în temeiul unui drept anterior, ci și elementele care dovedesc conținutul acestei legislații (a se vedea prin analogie Hotărârea Edwin/OAPI, punctul 24 de mai sus, EU:C:2011:452, punctul 50).
- 31 Cu toate acestea, din jurisprudență reiese de asemenea că, în împrejurările în care se poate cere OAPI să țină seama de dreptul național al statului membru în care se bucură de protecție un drept anterior pe care este întemeiată opoziția, acesta trebuie să se informeze din oficiu, prin mijloacele pe care le consideră utile în acest scop, cu privire la respectivul drept național, dacă astfel de informații sunt necesare pentru aprecierea condițiilor de aplicare a unui motiv de refuz de înregistrare în discuție, ceea ce implică luarea în considerare, pe lângă faptele prezentate explicit de părțile la procedura de opoziție, a faptelor notorii, altfel spus, a faptelor care pot fi cunoscute de orice persoană sau care pot fi cunoscute din surse general accesibile [a se vedea Hotărârea din 20 aprilie 2005, Atomic Austria/OAPI – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Rec., EU:T:2005:136, punctul 35 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 13 septembrie 2012, National Lottery Comisia/OAPI – Mediatek Italia și De Gregorio (Reprezentarea unei mâini), T-404/10, EU:T:2012:423, punctul 20 și jurisprudența citată, confirmată cu privire la acest aspect prin Hotărârea din 27 martie 2014, OAPI/National Lottery Commission, C-530/12 P, Rep., EU:C:2014:186, punctul 45]. Această obligație de a se informa din oficiu cu privire la dreptul național revine OAPI, după caz, în ipoteza în care dispune deja de informații referitoare la dreptul național, fie sub formă de afirmații privind conținutul acestuia, fie sub formă de informații furnizate în dezbateri și în privința cărora s-a invocat o forță probantă [Hotărârea din 20 martie 2013, El Corte Inglés/OAPI – Chez Gerard (CLUB GOURMET), T-571/11, Rep., EU:T:2013:145, punctul 41].
- 32 O astfel de obligație este reluată, în esență, în Directivele privind examinarea efectuată în cadrul OAPI, invocate de acesta în ședință, care, trimițând la Hotărârea OAPI/National Lottery Commission, punctul 31 de mai sus (EU:C:2014:186), fac vorbire despre competența de care acesta dispune pentru a verifica, prin orice mijloc pe care îl consideră adecvat, conținutul, condițiile de aplicare și domeniul de aplicare al normelor dreptului aplicabil invocate de persoana care a formulat opoziția (Directivele privind examinarea efectuată în cadrul OAPI, partea C, secțiunea 4, punctul 4.1). OAPI a insistat în

ședință asupra faptului că această competență de verificare se limitează la garantarea aplicării corecte a legislației de care se prevalează persoana care a formulat opoziția, dar nu o exonerează pe aceasta din urmă de sarcina probei. Competența de verificare amintită nu ar putea, în plus, să determine OAPI să se substituie persoanei care a formulat opoziția în ceea ce privește obligația sa de a cita legislația pertinentă în cauză.

- 33 În această privință, trebuie arătat, pe de o parte, că, în speță, reclamanta a invocat dispozițiile dreptului național aplicabil, precum și conținutul acestora. Ea a susținut totodată în fața OAPI, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 11 a treia liniuță din decizia atacată, că publicul relevant în vederea evaluării recunoașterii mărcii anterioare neînregistrate în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz este compus din consumatorii rusofoni care locuiesc în Germania, având în vedere atât faptul că marca anterioară este compusă din litere ale alfabetului chirilic, cât și faptul că produsele vizate de aceasta sunt distribuite prin intermediul unor magazine în cazul cărora majoritatea vizitatorilor sunt consumatori rusofoni.
- 34 Trebuie arătat, pe de altă parte, că definirea publicului relevant era determinantă pentru soluționarea prezentului litigiu. Astfel, deși reclamanta nu a contestat faptul, constatat de camera de recurs, că marca anterioară nu a dobândit o recunoaștere în rândul publicului în sens larg, compus din ansamblul consumatorilor medii din Germania, în ipoteza în care publicul relevant în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz ar trebui să fie definit, astfel cum arată reclamanta, în sensul că nu cuprinde decât consumatorii rusofoni din Germania, nu pare a fi exclusă posibilitatea ca o asemenea recunoaștere să fi fost dobândită.
- 35 În aceste condiții, OAPI ar fi trebuit, având în vedere jurisprudența amintită la punctul 31 de mai sus, să utilizeze toate mijloacele aflate la dispoziția sa în cadrul competenței de verificare pentru a se informa cu privire la dreptul național aplicabil și să efectueze cercetări mai ample cu privire la conținutul și la domeniul de aplicare ale dispozițiilor dreptului național invocat, în lumina argumentelor prezentate de reclamantă, fie din oficiu, fie invitând reclamanta să își susțină afirmațiile privind definirea publicului relevant în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz (a se vedea cu privire la acest din urmă aspect Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauza OAPI/National Lottery Commission, C-530/12 P, Rep., EU:C:2013:782, punctele 66 și 87).
- 36 Or, nu reiese nici din decizia atacată, nici din dosarul privind procedura în fața OAPI transmis Tribunalului că OAPI ar fi efectuat cercetări mai ample cu privire la conținutul și la domeniul de aplicare ale dispozițiilor dreptului național invocat, în lumina argumentelor prezentate de reclamantă, fie din oficiu, fie invitând reclamanta să își susțină afirmațiile privind definirea publicului relevant în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz, fapt pe care OAPI l-a admis în ședință.
- 37 O astfel de cercetare referitoare la dreptul german efectuată de camera de recurs ar fi permis, foarte probabil, acesteia să dispună de elementele pe care reclamanta le-a prezentat pentru prima dată în fața Tribunalului, dintre care unele nu sunt, la prima vedere, lipsite de orice relevanță în ceea ce privește examinarea afirmațiilor sale privind definirea publicului relevant în sensul articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz. Aceasta este situația și în ceea ce privește jurisprudența Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție) prin care s-a admis că, în anumite împrejurări, chiar în cazul produselor de larg consum, publicul relevant ar putea fi definit într-un mod mai restrictiv având în vedere finalitatea și oportunitățile comerciale ale produselor specifice [BGH, I ZR 90/58, DB 1959, 1368, (amtl. Leitsatz) – Sunpearl II] sau cumpărătorii acestor produse și persoanele interesate, unele dintre acestea putând să refuze anumite produse sau să le dezaprobe [BGH, I ZR 94/80, GRUR 1982, 672 – Aufmachung von Qualitätsseifen]. De asemenea, din Hotărârea Bundespatentgericht (Curtea Federală pentru Brevete) în cauza *Берёзка* [28 W (pat) 40/10] rezultă că, în anumite condiții, publicul relevant pentru produse care fac parte, precum în speță, din clasele 29 și 30 poate fi restrâns la consumatorii care cunosc limba rusă, având în vedere în special prezentarea, ambalajul și denumirea în litere chirilice a produselor vizate.

- 38 În aceste împrejurări, nu se poate exclude posibilitatea ca neefectuarea unor cercetări de către camera de recurs să aibă o incidență decisivă cu privire la interpretarea de către aceasta a articolului 4 alineatul (2) din Markengesetz.
- 39 În consecință, motivul unic trebuie admis, iar decizia atacată trebuie anulată. Conform articolului 65 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009, OAPI are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului. În această privință, îi va reveni OAPI, printre altele, după exercitarea competenței sale de a efectua cercetări cu privire la dreptul german, sarcina de a stabili dacă acesta îi dă reclamantei dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente, în sensul articolului 8 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 40 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 noiembrie 2012 (cauza R 893/2012-2).**
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Rot Front OAO.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 28 octombrie 2015.

Semnături